

Oyndarfjarðarvegurin - stórverk í brúki

Oyndarfjarðarvegurin varð alment opnaður seinasta leygardag av Kr. Djurhuus, lögmanni, í hjáveru av landsstýrismonnum, landsverkfrøðingi, tingmonnum fyri Eysturoy og sóknarstýrunum úr Oyndarfirði, Gøtu og Fuglafirði.

Mikkjal Helmsdal, landsverkfrøðingur, segði í tí fittliga stóru mannfjöldini, ið samlað var báðu megin sóknarmarkinum, frá, hvussu fram var farið við arbeiðinum, nú endaliga var komið so langt, at eisini Oyndarfjørður kundi sambindast við hitt reiðiliga væl á veg komna vegasambandið í Eysturoy.

Hetta stóra og drúga arbeiði hevði higartil kostað umleið 3,5 milj. kr. og var nú komið so væl ávegis at koyrast kundi heilt oman til Oyndarfjarðar. Enn er arbeiðið ikki lokið, nakað er framvegis eftir at greiða úr hondum, men hetta verður liguðgjort einaferð í komandi ári.

Erling Mortensen, lærari í Oyndarfirði og sóknarstýrisformaður, bjóaði væl komin, heilsaði og takkaði øllum teimum, ið lut áttu í, at hetta stóra verk var komið so langt.

Kr. Djurhuus, lögmaður, helt síðan opningarrøðuna og sleit

bandið — silkibandið, hin seinasta meinbogan — ið forðaði friari ferðslu til Oyndarfjarðar. Nú leitaði ein riðil av akførum og fólki oman til Oyndarfjarðar, har borðreitt var við rostum kjöti og súpan í teimum gomlu húsunum á Vikum.

Tað var veitslulag á fólki henda mikla hátíðardag hjá Oyndarfirðingum og Hellummonnum. Undir borðhaldinum vóru røður hildnar av sóknarstýrisformonnum Ismar Joensen, Fuglafirði, Tummas Jacobsen, Norðagøtu, Simun Pauli Poulsen, sóknarstýrslimi, Fuglafirði, lögtingsmonnum Jóhan Poulsen og J. Fr. Øregaard, landsstýrismonnum Sámal Petersen, Jákuپی Lindenskov og V. Sørensen.

Tað stóð ein streymur av akførum til Oyndarfjarðar alt kvöldið, og sjálvsagt varð farið upp á gólvið eisini.

Áðrenn farið varð av stað

aftur vitjaðu lögmaður, landsstýrismenn og aðrir Hellurnar, sum eisini var komin í samband við hinar bygdirnar í Eysturoy henda dagin. — Hellurnar hoyra annars til Fuglafjarðar kommunu.

Nú er tað bara Elduvík av øllum bygðum í Eysturoy, sum ikki hevur fingið vegasamband, men vónandi letur tað seg skjótt gera eisini at »loysa« hetta sambindingarmálið.

STÓRIR ÐAGAR Í NYGGJARI TIÐ

Oyndarfjarðar bygð hevur ligið sera fjarðskotin, og tað er ikki fyrr enn í heilt nýggjari tíð, at bygðin hevur fingið teir heilt stóru og tíðarhóskandi hentleikarnar.

1955 fekk bygðin ravmagn SEV

1959 varð tíðarhóskandi og prýðiligur skúli bygður. Skúlabørnini eru 41 í tali og 2 lærarar. Børnini av Hellum verða koyrd við bili til henda skúlan.

1963 — tá kongur var við til vígsluna av Christianskirkjuni í Klakksvík — legði kongaskipið at í Oyndarfirði, og kongur handaði Henriettu Høgenesen »fortjenestemedaljen« í gulli fyri trúga og drúga tænastu. — Hon hevði arbeitt í 40 ár í handilshúsinum »Messen« í Keypmannahavn.

1968 varð Oyndarfjarðarvegurin opnaður.

Polski flokksleiðari Gomulka helt seg undir opningarrøðuni á flokksstinginum herfyri mest til uttanríkisráð, fyrst og fremst hendigarnar í Tjekkosllovakíu. Gomulka segði, at tey sosialistisku londini ikki kundu fylgja tí kós, ið neyðug var at fylgja í teimum vesturopeisku londunum; hetta er ábreiðsla til teir kommunistaflokkar, ið hava funnist at innrúsiní. Gomulka nam eisini við víðurskiðtini við Kína, Vietnam og avvápnandi. Á myndini sæst hann á røðarapallinum.

Minningarorð um P.M. Dam

Í SOSIALINUM fyri 14. november — sum vígdur var P. M. Dam til áminningar — skriva mangir góðir menn um tann stóra miss og nivandi sorg, sum ikki bert vit javnaðarmenn fingi, men alt hitt føroyska samfelagið. Samfelagið misti her við deyða P. M. Dam eina tjóðarhetju, ein stríðskap, ið eingin til í dag hevur kent.

Millum skrivandi menn, kenni eg meg ógvuliga litlan, men eg kenni tó á mær, at eg havi skyldu at leggja ein litlan skerv til í eftirmælinum av vin- og partamanni minum, slóðbrótarin P. M. Dam.

Eg kom at kenna Dam fyri 41 árum síðani, vit komu at tosa um politikk, tá var eingin javnaðarflokkur í Føroyum, eg var sjálfstýrismaður, og fordi eg fram tey tjóðskaparligu eyð-

kennir okkara, eg minnst væl at Dam var púra samdur við meg í hesum og helt hann fyrri, at alt tað tjóðskaparliga tóku javnaðarmenn sum eina sjálvsfylgi, sum ikki var nakað trætumál; men helt hann fram, at her í okkara litla landi var stóru torvur á útbýggjan, bæði á landi og sjøgv, eg minnst hann segði, at málið mátti verða arbeiði til allar hendur bæði á sjøgv og landi.

Tær hugsjónir ið Dam fordi fram longu tá, tær settu seg so fastar í minum brósti, at tá javnaðarflokkurin var stovnaður, kendi eg á mær, at tað var í hesum flokki eg sum fiski- maður og arbeiðsmaður hoyrði heima, og havi eg so sjálvandi staðið øll hesi ár í javnaðarflokkinum.

(Framhald á 4. síðu)

LYSING

Undirritaðu valevnir, ið eru settir á valliasta B til komandi býráðsval, úttan at vera eftirspurdur, vilja við hesum siga frá, at vit ikki á nakran hátt styðja listan.

Finnur Hansen,
Kj. Festirstein,
John Sivertsen,
Børge Andreassen
Jacob Jensen,
Henrik Hanmer
Ásmundur Poulsen
Suni á Lava
Per Højgaard.

Verður føroyameistaraskap í Volleyball?

Aðalfundur ÍSF's hug- aður fyri hesum tiltaki

Seinasta vikuskiftið varð ársaðalfundurin hjá ÍSF hildin, har sama nevndin bleiv afturvæld. Í stjórnini sita Ólavur Lambaa, formaður, Sverri Trond Hansen, næstformaður og Erhard Næss, skrivari.

Til umrøðu á fundinum vóru ymiskar broytingar í kappingarreglunum. Harimillum var uppskotið um at broyta føroyameistaraskipið í røðri við, at hann, ikki sum nú, skuldi avgreiddast eftir einum degi, men istaðin skuldi bátarnir fáa stig ígjøgnum árið. Hetta varð ikki samtykt. 16 atkvøddu fyri broyting, men restaði 1 atkvøðu í fyrri, at tað skuldi samtykkjast.

Ymiskar aðrar broytingar fóru fram, og tá ið ymiskt kom

4. fl. á Lærarskúlanum, ið vann ta Endsumfatandi Volleyball-kappingina 9. oktober í Havnini.